

«Θεσσαλονίκη μου», Ηλιόπουλος

https://www.youtube.com/watch?v=83_DjH1i-fY

«Θεσσαλονίκη μου μεγάλη φτωχομάνα
εσύ που βγάζεις τα καλύτερα παιδιά
Θεσσαλονίκη μου μεγάλη φτωχομάνα
όπου κι αν πάω σ' έχω πάντα στην καρδιά

Θεσσαλονίκη μου ποτέ δε σ' απαρνιέμαι
είσ' η πατρίδα μου, το λέω και καυχιέμαι

Θεσσαλονίκη με τα τόσα σου μεράκια
βγάζεις τα πιο όμορφα κορίτσια στον ντουινιά
βράδια μποέμικα τραγούδια στα σοκάκια
γλέντια ξενύχτια μες στην κάθε γειτονιά

Θεσσαλονίκη μου ποτέ δε σ' απαρνιέμαι
είσ' η πατρίδα μου, το λέω και καυχιέμαι

Θεσσαλονίκη μου κι αν είμαι μακριά σου
πάντα θυμάμαι τ' όνομά σου το γλυκό
αχ πώς νοστάλησα να ξαναρθώ κοντά σου
κι ας ξεψυχήσω μπρος τον πύργο το λευκό
Θεσσαλονίκη μου ποτέ δε σ' απαρνιέμαι
είσ' η πατρίδα μου, το λέω και καυχιέμαι»

Ο Ηλιόπουλος το Σεπτέμβριο του 1966, πήγε στο Φεστιβάλ Τραγουδιού της Θεσσαλονίκης κι εκεί κέρδισε τα δύο απ' τα τρία βραβεία. Μετά το τέλος του Φεστιβάλ, πήρε το αεροπλάνο για να επιστρέψει στην Αθήνα και στη διάρκεια της πτήσης, του' ρθε η έμπνευση να γράψει ένα τραγούδι. Έγραψε λοιπόν τους στίχους σ' ένα χαρτάκι το οποίο έτυχε να' χει μαζί του και μόλις προσγειώθηκε το αεροπλάνο στο Ελληνικό, κατέβηκε και βγήκε απ το αεροδρόμιο, συναντήθηκε με το Ζαμπέτα και του έδωσε το τραγούδι το οποίο είχε γράψει να το μελοποιήσει.

Στο Λευκό τον Πύργο - Κώστας Μακεδόνας

<https://www.youtube.com/watch?v=6gIIRPs8kaE>

Είχα πάει τσάρκα στη Θεσσαλονίκη
και τριγυρνούσα στην ακροθαλασσιά
ξαφνικά στο πλάι, να με προσπερνάει
είδα μια ωραία Σαλονικιά

**Στο Λευκό τον Πύργο πήρα τα φιλιά της
είχε κι ένα σπίτι στην Καλαμαριά
από το Βαρδάρη ήταν η μαμά της
πάππου προς πάππου Σαλονικιά**

Στην Αριστοτέλους πιάσαμε κουβέντα
και περπατήσαμε στην Τσιμισκή

από 'κει και πέρα γίναμε παρέα
και γίναμε ζευγάρι εγώ κι αυτή

Μέσα σε δυο μήνες βάλουμε στεφάνι
στον Άγιο Δημήτρη έγινα γαμπρός
κι από Αθηναίος, μέσα σε δυο μήνες
έγινα, ρε μάγκα, Σαλονικιός